

ضرورت اتخاذ روش های حمل و نقل بهینه در آبرزی پروری دریایی

رضا صفری^{۱*}، حسین اصغری^۲، سید محمد وحید فارابی^۳، زهرا بانکه ساز^۴، مرضیه رضایی^۵

۱، ۳، ۴ و ۵- پژوهشکده اکولوژی دریای خزر، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج

کشاورزی، ساری، فرح آباد، ایران، صندوق پستی ۹۶۱

۲- اداره کل شیلات بابلسر

*نویسنده مسئول: safari1351@gmail.co

چکیده

با توجه به کمبود آب شیرین در کشور، یکی از اولویت های اصلی، استفاده از آبهای شور و لب شور جهت پرورش آبزیان بوده بطوریکه طرح پرورش ماهی در قفس های دریایی یکی از طرح های اصلی در راستای طرح های اقتصاد مقاومتی در کشور می باشد. طبق مطالعات انجام گرفته توسط شرکت Refa کشور نروژ در سال ۱۳۷۹ مشخص گردید که با توجه به طول نوار ساحلی ۳۰۵۰ کیلومتر در سواحل شمال و جنوب کشور، با بهره گیری از سیستم های پرورش ماهی در قفس، میتوان سالانه تا ۹۱۰ هزار تن ماهی و سایر موجودات آبرزی را تولید نمود. البته بایستی خاطر نشان کرد که ساز و کارهای لازم بایستی آماده شود. یکی از مشکلات پرورش دهندگان ماهی در قفس، عدم داشتن اطلاعات کافی در خصوص روش های حمل و نقل ماهی تا ساحل بوده و در نتیجه ماهی به لحاظ انتقال به روش سنتی، فاقد کیفیت مناسب بوده و مستعد فساد میگردد. این وضعیت در اواخر دوره پرورش خصوصا اواخر اردیبهشت و اوایل خرداد که با افزایش نسبی دما همراه می باشد مشهودتر بوده (در شمال کشور) و در این شرایط، بافت ماهی فاقد ویژگی های رئولوژیکی، الاستیسیته و قوام لازم بوده بطوریکه پس از انتقال ماهیان به

ساحل، بیرون زدگی تیغ باعث صدمه به بافت ماهی شده و فرآیند فساد میکروبی و شیمیایی در نمونه های آسیب دیده با سرعت بیشتری رخ می دهد. در این مطالعه به روش های مختلف حمل و نقل و پارامترهای کیفی فساد ماهی اشاره می گردد.

کلمات کلیدی: پرورش ماهی در قفس، حمل و نقل ماهی، پارامترهای کیفی